

5. А анђео одговарајући рече женама: Не бојте се ви; јер знам да Исуса распетога тражите.
6. Није овдје; јер устаде као што је казао. Ходите да видите мјесто гдје је лежао Господ.
7. Па идите брже те кажите ученицима његовијем да је устао из мртвијех. И гле, он ће пред вама отићи у Галилеју; тамо ћете га видјети. Ето ја вам казах.
8. И изишавши брзо из гроба са страхом и радостивеликом потекеше да јаве ученицима његовијем.
9. А кад иђаху да јаве ученицима његовијем, и гле, срете их Исус говорећи: Помоз' Бог! А оне приступивши ухватише се за ноге његове и поклониле му се.
10. Тада рече им Исус: Не бојте се; идите те јавите браћи мојој нека иду у Галилеју; и тамо ће ме видјети.
11. А кад иђаху, гле, неки од стражара дођоше у град и јавише главарима свештеничкијем све што се догодило.
12. И они саоставши се са старјешинама учинише вијећу, и дадоше војницима довољно новаца
13. Говорећи: Кажите: ученици његови дођоше ноћу и украдоше га кад смо ми спавали.
14. И ако то чује судија, ми ћемо њега умирити, и начинити да вама ништа не буде.
15. А они узевши новце учинише као што су научени били. И разгласи се ова ријеч по Чивутима и до данас.
16. А једнаест ученика отидоше у Галилеју у гору куда им је казао Исус.
17. И кад га видјеше, поклониле му се; а једни посумњаше.
18. И приступивши Исус рече им говорећи: Даде ми се свака власт на небу и на земљи.

19. Идите дакле и научите све народе крстећи. их ва име оца и сина и светогга Духа,
20. Учећи их да све држе што сам вам заповиједао; и ево ја сам с вама у сваке дане до шестка вијека. Амин.

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЛИЈЕ

по

МАРКУ.

ГЛАВА I.

- Почетак јеванђелија Исуса Христа сина Божијега.
2. Као што стоји написано у пророка: Ево ја шаљем анђела својега пред лицем твојијем, који ће приправити пут твој пред тобом.
3. Глас онога што виче у пустињи: приправите пут Господњи, поравните стазе његове.
4. Појави се Јован крстећи у пустињи, и проповиједајући крштење покајања за опроштење гриха.
5. И излажаше к њему сва Јудејска земља и Јерусалимљани; и кршћаваше их све у Јордану ријеци, и исповиједаху грихе своје.
6. А Јован бијаше обучен у камиљу длаку, и имаше појас кожан око себе; и јеђаше скакавце и мед дивљи.

7. **И** проповиједаше говорећи: **Иде** за мношвом јачи од мене, пред ким ја нијесам достојан сагнути се и одријешити ремена на обући његовој.
8. **Ја** вас кршћавам водом, а он ће вас крстити Духом светијем.
9. **И** у то вријеме дође **Исус** из Назарета Галилејскога, и крсти га **Јован** у **Јордану**.
10. **И** одмах излазећи из воде виде небо гдје се отвори, и **Дух** као голуб сиђе на њ.
11. **И** глас дође с неба: **Ти** си син мој љубазни који је по мојој вољи.
12. **И** одмах **Дух** изведе га у пустињу.
13. **И** би ондје у пустињи дана четрдесет, и куша га сотона, и би са звјерињем, и анђели служашу му.
14. **А** пошто предадоше **Јована**, дође **Исус** у **Галилеју** проповиједашући јеванђеље о царству **Божијему**,
15. **И** говорећи: **Изиђе** вријеме и приближи се царство **Божје**; покајте се и вјерујте јеванђеље.
16. **И** ходехи покрај мора виде **Симона**, и **Андреју** брата његова гдје бацају мреже у море; јер бијаху рибари.
17. **И** рече им **Исус**: **Хајдете** за мном, и учинићу вас ловцима људскијем.
18. **И** одмах оставивши мреже своје пођоше за њим.
19. **И** отишавши мало оданде угледа **Јакова** **Зеведеја**, и **Јована** брата његова, и они у лађи крпљаху мреже;
20. **И** одмах позва их; и оставивши оца својега **Зеведеја** у лађи с најамницима, пођоше за њим.
21. **И** дођоше у **Капернаум**; и одмах у суботу ушавши у зборницу учаше.

22. **И** дивљаху се научи његовој; јер их учаше као онај који власт има а не као књижевници.
23. **И** бијаше у зборници њиховој човјек с Духом нечистијем, и повика
24. **Говорећи**: **Прођи** се, што је теби до нас, **Исусе Назарећанине**? **Дошао** си да нас погубиш? **Знам** те ко си, светица **Божиј**.
25. **И** запрети му **Исус** говорећи: **Умукни**, и изиђи из њега.
26. **И** стресе га **Дух** нечисти, и повика иза гласа, и изиђе из њега.
27. **И** уплашише се сви тако да питаху један другога говорећи: **Шта** је ово? и каква је ово наука нова, да с власти и духовима нечистијем запошљава, и слушају га?
28. **И** отиде глас о њему одмах по свој околини **Галилејској**.
29. **И** одмах изишавши из зборнице дођоше у дом **Симонов** и **Андрејин** с **Јаковом** и **Јованом**.
30. **А** ташта **Симонова** лежаше од грознице; и одмах казаше му за њу.
31. **И** приступивши подиже је узевши је за руку и пусти је грозница одмах, и служаше им.
32. **А** кад би пред вече, пошто сунце зађе, доношаху к њему све болеснике и бијесне.
33. **И** сав град бијаше се сабрао к вратима.
34. **И** исцијели многе болеснике од различнијех болести, и ђаволе многе истјера, и не дадијаше ђаволима да казују да га познаваху.
35. **А** у јутру врло рано оставши изиђе, и отиде насамо, и ондје се мољаше **Богу**.
36. **И** за њим погрчаше **Симон** и који бијашу с њим.
37. **И** наставши га рекоше му: **Граже** те сви.
38. **И** рече им: **Хајдемо** у оближња села и градошавши у зборницу; јер сам ја на то дошао.

39. **И** проповиједа по зборницама њиховијем по свој Гамилеји, и ђаволе изгони.

40. **И** дође к њему губавац молећи га и на колењима клечећи пред њим и рече му: Ако хоћеш, мојеш ме очистити.

41. **А Исус** смилуовавши се пружи руку, и дохвати га се рече му: Хоћу, очисти се.

42. **И** тек што му *што* рече, а губа отиде с њега, и оста чист.

43. **И** запријетивши му одмах истјера га,

44. **И** рече му: Гледај да никоме ништа не кажеш, него иди те се покажи свештенику, и прinesi за очишћење своје што је заповједио Мојсина је за свједочанство њима.

45. **А** он изишавши поче много проповиједати и казивати шта је било тако да **Исус** не може јавно у град ући, него бијаше на пољу у пустијем мјестима, и долажаху к њему са свију страна.

Г Л А В А II.

И уђе опет у Капернаум послвије неколико дана; и чу се да је у кући.

2. **И** одмах скупише се многи тако да не могаху ни пред вратима да се спрате; и казиваше им ријеч

3. **И** дођоше к њему с узетијем кога ношаше четворо.

4. **И** не могући приближити се к њему од народа да открише кућу гдје он бијаше, и прокопавши спустише одар на коме узети лежаше.

5. **А Исус** видјевши вјеру њихову рече узетоме: Синко! опраштају ти се гријеси твоји.

6. **А** ондје сјеђаху неки од књижевника и помишљаху у срцима својима:

7. **Шта** овај тако хули на Бога? Ко може опраштати гријехе осим једнога Бога?

8. **И** одмах разумјевши **Исус** духом својијем да они тако помишљају у себи, рече им: **Што** тако помишљате у срцима својијем?

9. **Што** је лакше? рећи узетоме: опраштају ти се гријеси? или рећи: устани и узми одар свој, и ходи?

10. **Но** да знате да власт има син човјечиј на земљи опраштати гријехе, (рече узетоме:)

11. **Теби** говорим: устани и узми одар свој, и иди дома.

12. **И** уста одмах, и узевши одар изиђе пред свима тако да се сви дивљаху и хваљаху Бога говорећи: **Нигда** тога видјели нијесмо.

13. **И** изиђе опет к мору; и сав народ иђаше к њему, и учаше их.

14. **И** пролазећи видје **Левину** Алфејева гдје сједи на царини, и рече му: **Хајде** за мном. **И** оставиши отиде за њим.

15. **И** кад сјеђаше **Исус** за трпезом у кући његовој, и цариници и грјешници многи сјеђаху с њим и с ученицима његовијем: јер их бијаше много који иђаху за њим.

16. **А** књижевници и фарисеји видјевши га гдје једе с цариницима и с грјешницима говораху ученицима његовијем: **За** што с цариницима и грјешницима једе и пије?

17. **И** чувши **Исус** рече им: **Не** требају здрави љекара него болесни. **Ја** нијесам дошао да дозовем праведнике но грјешнике на покајање.

18. **И** бијаху ученици **Јованови** и фарисејски који пошћаху; и дођоше и рекоше му: **За** што ученици **Јованови** и фарисејски посте а твоји ученици не посте?

19. **И** рече им **Исус**: **Еда** ли могу сватови по-

стити док је женик с њима? Доклегод имају са собом женика не могу постити.

20. Него ће доћи дни кад ће се отети од њих женик, и тада ће постити у оне дне.

21. И нико не пришива нове закрпе на стару хаљину; иначе ће одадријети нова закрпа од старога, и гора ће рупа бити.

22. И нико не љева нова вина у мјехове старе; иначе ново вино продре мјехове; и вино се пролије, и мјехови пропадне; него ново вино у нове мјехове љевати треба.

23. И догоди му се да иђаше у суботу кроз ученике, и ученици његови траху путем класје.

24. И фарисеји говораху му: Гледај, за што чиниш у суботу што не ваља?

25. А он рече им: Нијесте ли никад читали шта учини Давид кад му би до невоље и огладње с оцима што бијаху с њим?

26. Како уђе у Божију кућу пред Авитаром поглаваром свештеничким и хљебове постављене поједо де којијех не бијаше слободно никоме јести осим свештеника, и даде их онима који бијаху с њим?

27. И говораше им: Субота је начињена човјека ради, а није човјек суботе ради.

28. Дакле је господар син човјечиј и од суботе.

Г Л А В А III.

И уђе опет у зборницу, и ондје бјеше човјек са сухом руком.

2. И мотраху за њим не ће ли га у суботу испријелити да га окриве.

3. И рече човјеку са сухом руком: Стани на сриједу.

4. И рече им: Ваља ли у суботу добро чинити или зло чинити? Душу одржати, или погубити? А они мучаху.

5. И погледавши на њих с гњевом од жалости што су им онако срца одрвенила рече човјеку: Пруж ми руку своју. И пружи; и поста рука здрава као и друга.

6. И изишавши фарисеји одмах учинише за њега вијећу с Иродовцима како би га погубили.

7. А Исус отиде с ученицима својим к мору; и многи народ из Галилеје иде за њим и из Јудеје; и из Јерусалима и из Идумеје и испреко Јордана и од Тира и Сидона мноштво велико чувши шта он чини дође к њему.

8. И рече ученицима својим да буде лађа у њега *гошова* због народа, да му не досађује.

9. Јер многе исцјели тако да наваљиваху на њега који бијаху наважени болестима да га се до-такну.

10. И дуси нечисти кад га виђаху, припадаху к њему и викаху говорећи: Ти си син Божиј.

11. И много им пријеђаше да га не прокажу.

12. И изиђе на гору, и дозва које он шћаше; и дођоше му.

13. И постави дванаесторицу да буду с њим, и да их пошаље да проповиједају,

14. И да имају власт да исцјељују од болести, и да изгоне ђаволе;

15. Првога Симона, и нађеде му име Петар;

16. И Јакова Зеведејева и Јована брата Јаковљева, и нађеде им имена Воанергес, које значи сино-ви громови;

17. И Андрију и Филипа и Вартоломија и Ма-теја и Тому и Јакова Алфејева и Тадију и Симона Кананита,

18. И Јуду Искариотскога, који га и издаде.

19. И дођоше у кућу, и сабра се опет народ да не могаху ни хљеба јести.

21. **И** чувши *што* род његов изиђоше да га ухвати; јер говораху да је изван себе.
22. **А** књижевници који бијаху сишли из Јерусалима говораху: У њему је Веелзевул; и: Он помоћу кнеза ђаволскога изгони ђаволе.
23. **И** дозавши их говораше им у причама: Како може сотона согону изгонити?
24. **И** ако се царство само по себи раздијели, не може остати царство оно;
25. **И** ако се дом сам по себи раздијели, не може остати дом онај;
26. **И** ако сотона устане сам на се и раздијели се, не може остати, него ће пропасти.
27. **Нико** не може покућство јакога, ушавши у кућу његову, отети ако најприје јакога не свеже: и онда ће кућу његову оплијенити.
28. **Заиста** вам кажем: сви гријеси опростиће се синовима човјечијим, и хуљења на Бога, макар какова била:
29. **А** који похули на Духа светога нема опрштења ва вијек, него је крив вјечноме суду.
30. **Јер** говораху: У њему је нечисти дух.
31. **И** дође мати његова и браћа његова, и стојећи на пољу послаше к њему да га зову.
32. **И** сјеђаше народ око њега. **И** рекоше му: **Е**-то мати твоја и браћа твоја и сестре твоје на пољу питају за те.
33. **И** одговори им говорећи: **К**о је мати моја и ли браћа моја?
34. **И** погледавши око себе на народ који сјеђаше рече: **Е**во мати моја и браћа моја.
35. **Јер** ко изврши вољу Божију онај је брат моји сестра моја и мати моја.

Г Л А В А IV.

И опет поче учити код мора, и скупише се око њега људи многи тако да мора ући у лађу, и сједити на мору; а народ сав бијаше на земљи крај мора.

2. **И** учаше их у причама много, и говораше им у науци својој:
3. **С**лушајте: ево изиђе сијач да сије.
4. **И** кад сијаше догоди се да једно паде у крај пута, и дођоше птице и позобаше га.
5. **А** друго паде на каменито *мјесто* гдје не бијаше много земље; и одмах изниче; јер не бијаше у дубину земље;
6. **А** кад обасја сунце, увену, и будући да немаше коријена, усахну.
7. **И** друго паде у трње; и нарасте трње и удави га, и не донесе рода.
8. **И** друго паде на земљу добру; и даваше род који напредоваше и растијаше и доношаше по тридесет и по шесет и по сто.
9. **И** рече: **К**о има уши да чује нека чује.
10. **А** кад оста сам, запиташе га који бијаху с њим и са дванаесторицом за *ову* причу.
11. **И** рече им: **В**ама је дано да знате тајне царства Божијега, а онима на пољу све у причама бива;
12. **Д**а очима гледају и да не виде, и да ушима слушају и да не разумију; да се како не обрате и да им се не опросте гријеси.
13. **И** рече им: **З**ар не разумијете ове приче? **А** како ћете све приче разумјети?
14. **С**ијач ријеч сије.
15. **А** оно су крај пута, гдје се сије ријеч и кад је чују одмах дође сотона и отме ријеч посијану у срцима њиховијем.

16. Тако су и оно што се сије на каменитијем мјестима који кад чују ријеч одмах је приме с радошћу;
17. Али немају коријена у себи, него су непостојани, па кад буде до невоље или их потјерају ријечи ради, одмах се саблазне.
18. А оно су што се у трњу сије који слушају ријеч,
19. Али бриге овога свијета и пријевара богатства и остале сласти уђу и загуше ријеч, и без рода остане.
20. А оно су што се на доброј земљи сије који слушају ријеч и примају, и доносе род по тридесет и по шесет и по сто.
21. И говораше им: Еда ли се свијећа ужиже да се метне под суд или под одар? а не да се на свијетљак метне?
22. Јер нема ништа тајно што не ће бити јавно; нити има што сакривено што не ће изићи на видјело.
23. Ако има ко уши да чује нека чује.
24. И говораше им: Памтите што чујете: каком мјером мјерите онаком ће вам се мјерити и дометнуће се вама који слушате.
25. Јер ко има, даће му се; а који нема, узеће му се и оно што има.
26. И говораше им: Тако је царство Божије као човјек кад баци сјеме у земљу;
27. И спава и устаје ноћу и дању; и сјеме ниче и расте, да не зна он.
28. Јер земља сама од себе најприје донесе траву, по том клас, па онда испуни пшеницу у класу.
29. А кад sazри род, одмах пошље срп; јер наста жетва.
30. И говораше: Какво ћемо казати да је царство Божије? или у каквој ћемо га причи исказати?
31. *Оно је* као зрно горушнично које кад се посије у земљу мање је од свију сјемена на земљи;

32. А кад се посије, узрасте и буде веће од свега поврћа, и пусти гране велике да могу у његову младу птице небеске живљети.

33. И таковијем многијем причама казиваше им ријеч колико могаху слушати.

34. А без прича не говораше им ни ријечи. А ученицима особито казиваше све.

35. И рече им онај дан у вече: Хајдемо на ону страну.

36. И отпустивши народ узеше га како бјеше у лађи; а и друге лађе бијаху с њим.

37. И постаде велика олуја; и валови тако завахаху у лађу да се већ напуни.

38. А он на крми спаваше на узглављу; и пробудише га, и рекоше му: Учитељу! зар ти не мариш што гинемо?

39. И оставши запријети вјетру, и рече мору: Ђути, престани. И утоли вјетар, и постаде тишина велика.

40. И рече им: За што сте тако страшљиви? Како немате вјере.

41. И уплашише се врло, и говораху један другоме: Ко је овај дакле да га и вјетар и море слушају?

Г Л А В А V.

И дођоше преко мора у околину Гадаринску.

2. И кад изиђе из лађе, одмах га срете човјек с духом нечистијем

3. Који живљаше у гробовима и нико га не могаше свезати ни веригама; †

4. Јер је много пута био метнут у пута и у вериге, па је скидао вериге и пута изломно; и нико га не могаше укротити.

5. И једнако дан и ноћ бављаше се у гробовима и у горама вичући и бијући се камењем.

6. А кад виде Исуса из далека, потече и покло-
ни му се.
7. И повикавши иза гласа рече: Шта је теби до мене, Исусе сине Бога вишњега? Заклињем те Богом не мучи ме.
8. Јер му говораше: Извиђи, душе нечисти, из човјека.
9. И питаше га: Како ти је име? И одговори му: Легеон ми је име; јер нас је много.
10. И молише га много да их не шаље из оне околине.
11. А онда је по бријегу пасијаше велики крд свиња.
12. И молише га сви ђаволи говорехи: Пошљи нас у свиње да у њих уђемо.
13. И допусти им Исус одмах. И изишавши духови нечисти уђоше у свиње; и навали крд с бријега у море; а бијаше их око двије хиљаде; и попише се у мору.
14. А свињари побјегоше, и јавише у граду и по селима. И изиђоше људи да виде шта је било.
15. И дођоше к Исусу, и видјеше бијеснога у коме је био легеон гдје сједи обучен и паметан; и уплашише се.
16. А они што су видјели казаше им шта би од бијеснога и од свиња.
17. И почеше га молити да иде из њиховијех крајева.
18. И кад уђе у лађу, мољаше га онај што је био бијесан да буде с њим.
19. А Исус не даде му, већ му рече: Иди кући својој к својима и кажи им шта ти Господ учини, и како те помилова.
20. И отиде и поче проповиједати у Десет градова шта му учини Исус; и сви се дивљаху.
21. И кад пређе Исус у лађи опет на ону стра-

ну, скупи се народ многи око њега; и бјеше крај мора.

22. И гле, дође један од старјешина зборничкијех по имену Јаир; и видјевши га паде пред ноге његове.

23. И мољаше га врло говорехи: Кћи је моја на смрти; да дођеш и да метнеш на њу руке да оздрави и живи.

24. И пође с њим; и за њим иђаше народа много, и турбаху га.

25. И жена некаква која је дванаест година боловала од течења крви

26. И велику муку поднијела од многијех љекара, и погрошила све што је имала, и ништа јој нијесу помогли, него још горе начинили,

27. Кад је чула за Исуса, дође у народу састраг, и дотаче се хаљине његове.

28. Јер говораше: Ако се само дотакнем хаљина његовијех оздравиху.

29. И одмах пресахну извор крви њезине, и осјети у тијелу да оздрави од болести.

30. И одмах Исус осјети у себи силу што изиђе из њега, и обазревши се на народ рече: Ко се то дотаче мојијех хаљина?

31. И рекоше му ученици његови: Видиш народ гдје те турка, па питаш: ко се дотаче мене?

32. И он се обзираше да види ону која то учини.

33. А жена уплашивши се дркташе, и знајући што јој се догоди, дође и клече пред њим, и каза му сву истину.

34. А он рече јој: Кћери! вјера твоја поможе ти; иди с миром, и буди здрава од болести своје.

35. Још он говораше, а дођоше од старјешине зборничкога говорехи: Кћи твоја умрије; шта већ трудих учитеља?

36. А Исус одмах чувши ријеч што рекоше рече старјешини: Не бој се, само вјеруј.

37. И не даде за собом ни никоме осим Петра и Јакова и Јована брата Јаковљева,

38. И дође у кућу старјешине зборничкога, и видје вреву и плач и јавк велики.

39. И упавши рече им: Шта сте узаврели те плачете? Дјевојка није умрла, него спава.

40. И подсмјиваху му се. А он истјеравши све узе оца дјевојчина и матер и који бијаху с њим, и уђе гаје лежаше дјевојка.

41. И узевши дјевојку за руку рече јој: Талита куми, које значи: Дјевојко, теби говорим, устани.

42. И одмах уста дјевојка, и хођаше; а бјеше од дванаест година. И зачудише се чудом великијем.

43. И запријети им врло данико не дозна за то, и рече: Подајте јој нек једе.

Г Л А В А VI.

И изиђе оданде, и дође на своју постојбину; и за њим идоше ученици његови.

2. И кад дође субота, поче учити у зборници. И многи који слушаху, дивљаху се говорећи: Откуда овоме то? И каква му је премудрост дана? И чудаеса такова рукама његовијем чине се?

3. Није ли ово дрводјеља, син Маријин, а брат Јаковљев и Јосијн и Јудин и Симонов? И нијесу ли сестре његове овдје међу нама? И саблажњаваху се о њега.

4. А Исус рече им: *Никадје* није пророк без части до на постојбини својој и у роду и у дому своме.

5. И не могаше ондје ниједнога чува да учини, осим што мало болесника исцјели метнувши на њих руке.

6. И дивљаше се невјерству њиховоме. И иђаху по селенима селима и учаше.

7. И дозвоа дванаесторицу, и поче их слаати два и два, и даваше им власт над духовима нечистијем.

8. И заповједи им да ништа не узимају на пут осим једнога штата: ни торбе ни хљеба ни новаца у појасу; 9. Него обувени у опанке, и не облачити двију хаљина.

10. И рече им: *Гдје уђете у дом ондје останите док не изиђете оданде.*

11. И ако вас ко не прими и не послуша вас, измазећи оданде отресите прах с ногу својих за свједочанство њима. *Зaista вам кажем: лакше ће бити Содому и Гомору у дан *спрашнога* суда него граду ономе.*

12. И отишавши проповиједашу да се треба кајати;

13. И ђаволе многе изгоњаху; и мазаху уљем многе болеснике, и исцјеливаху.

14. И зачу цар *Ирод за Исуса* (јер његово име бијаше се разгласило), и рече: Јован крститељ из мртвијех уста, за то чини чудеса.

15. Други говораху: То је *Илија*. А Други говораху: То је пророк или као који од пророка.

16. А кад чу *Ирод*, рече: То је Јован кога сам ја посјекао, он уста из мртвијех.

17. Јер овај *Ирод* посла те ухватише Јована, и свезавши баца га у тамницу *Иродијаде* ради жене Филипа брата својега, јер се ожени њом.

18. Јер Јован говораше *Ироду*: Не можеш ти имати жене брата својега.

19. А *Иродијада* расрди се на њега, и шћаше да га убије, али не могаше.

20. Јер се *Ирод* бојаше Јована, знајући га да је човјек праведан и свет, и чуваше га; и много којешта чинјаше како му он рече, и радо га слушахше.

21. И догоди се дан згодан, кад Ирод на дан свога рођења даваше вечеру кнезовима својијем и војводама и старјешинама Гамилејскијем.

22. И ушавши кћи Иродијадина и игравши и угодивши Ироду и гостима његовијем рече цар дјевојци: Ишти у мене штагод хоћеш, и даћу ти.

23. И закле јој се: Штагод заштеш у мене даћу ти, да би било и до по царства мога.

24. А она изишавши рече матери својој: Шта ћу искати? А она рече: Главу Јована крститеља.

25. И одмах ушавши брзо к цару заиска говорићи: Хоћу да ми даш сад на кругу главу Јована крститеља.

26. И забрину се цар, али клетве ради и гостију својијех не хтје јој одрећи.

27. И одмах посла цар целата, и заповједи да донесе главу његову.

28. А он отишавши посијече га у тамници, и донесе главу његову на кругу, и даде дјевојци, а дјевојка даде је матери својој.

29. И чувши ученици његови дођоше и узеше тијело његово, и метнуше га у гроб.

30. И скупише се апостоли к Исусу, и јавише му све и што учинише и шта *људе* научише.

31. И рече им: Дођите ви сами насамо, и почините мало. Јер их бијаше много који долазе и одлазе, и не имаху кад ни јести.

32. И отидоше на лађи у пусто мјесто сами.

33. И видјеше их људи кад иђаху, и познаше их многи, и пјешнице из свију градова стјецаху се онамо, и престигоше их, и скупише се око њега.

34. И изишавши Исус видје народ многи, и сажали му се јер бијаху као овце без пастира; и поче их учити много.

35. И кад би већ пред ноћ, приступише к њему ученици његови говорећи: Пусто је мјесто, а већ је доцкан;

36. Отпусти их нека иду у околна села и паланке да купе себи хљеба; јер немају шта јести.

37. А он одговарајући рече им: Подајте им ви нека једу. И рекоше му: Већ ако да идемо да купимо за дрјеста гроша хљеба, и да им дамо да једу?

38. А он им рече: Колико хљебова имате? Идите видите. И видјевши рекоше: Пет хљебова и двије рибе.

39. И заповједи им да их посаде све на гомиле по зеленој трави.

40. И посадише се на гомиле по сто и по педесет.

41. И узевши *омијех* пет хљебова и двије рибе погледа на небо, и благослови, па преломи хљебове, и даде ученицима својијем да метну испред њих; и *оме* двије рибе раздијели свима.

42. И једоше сви, и наситише се.

43. И накупише комада дванаест котарица пунијех и оа риба.

44. А бијаше онијех што су јели хљебове око пет хиљада људи.

45. И одмах натјера ученике своје да уђу у лађу и да иду напријед на ону страну у Витсаиду док он отпусти народ.

46. И отпустивши их отиде на гору да се помоли Богу.

47. И у вече бијаше лађа на сред мора, а он сам на земљи.

48. И видје их гдје се мучаху веслајући; јер им бијаше противан вјетар. И око четврте страже ноћне дође к њима идући по мору; и шнадијаше да их мимоиђе.

49. А они видјевши га гаје иде по мору мишљаху да је утвара, и повикаше;

50. Јер га сви видјеше и поплашише се. И омах проговори с њима. и рече им: Не бојте се, ја сам, не плашите се.

51. И уђе к њима у лађу, и утоли вјетар; и врло се уплашише, и дивљаху се.

52. Јер их не научише хљебови; јер се бијаше срце њихово окаменило.

53. И прешавши дођоше у земљу Генисаретску, и стадоше у крај.

54. И кад изиђоше из лађе, одмах га познаше људи.

55. И оптрчавши сав онај крај почеше на одрима доносити болеснике гдје чујаху да је он.

56. И кудгод иђаше у села или у градове или у паланке, на раскршћима метлаху болеснике и мољаху га да се барем скута од хаљине његове дотакну: и оздрављаху сви који га се додичаху.

Г Л А В А VII.

И скупише се око њега фарисеји и неки од књижевника који бијаху дошли из Јерусалима.

2. И видјевши неке од ученика његовијех да не чистијем, то јест неумивенијем, рукама једу хљеб, укорише их.

3. Јер фарисеји и сви Чивути не једу док не умију руку до лаката, држећи се онога што им је остало од старијех;

4. И кад дођу с пазара, не једу док се не умију; и још много има што су примили те држе: перу чаше и жбанове и котлове и клупе.

5. А по том питаху га фарисеји и књижевници: За што ученици твоји не живе као што нам је остало од старијех, него једу хљеб неумивенијем рукама?

6. А он одговарајући рече им: Добро је пророковао Исаија за вас лицемјере, као што је писано: ови људи уснама ме поштују, а срце њихово далеко стоји од мене.

7. Но залуду ме поштују учећи наукама, заповијестима људскијем.

8. Јер оставиште заповијести Божије, а држите обичаје људске, прање жбанова и чаша; и друга много такова чините.

9. И рече им: Добро укидате заповијест Божију да свој обичај сачувате.

10. Јер Мојсије рече: поштуј оца својега и матер своју; и: који опеује оца или матер смрћу да умре.

11. А ви кажете: ако рече човјек оцу или матери: корван, то јест: прилог је чим бих ти ја могао помоћи.

12. И тако не дате му ништа учинити оцу својему или матери својој,

13. Укидајући ријеч Божију својијем обичајем који сте поставили; и овако много којешта чините.

14. И дозлавши сав народ рече им: Послушајте мене сви, и разумијте.

15. Ништа нема што би човјека могло опоганити да уђе с поља у њега, него што излази из њега оно је што погани човјека.

16. Ако ко има уши да чује нека чује.

17. И кад дође од народа у кућу питаху га ученици његови за причу.

18. И рече им: Зар сте и ви тако неразумни? Не разумијете ли да штогод у човјека споља улази не може га опоганити?

19. Јер му не улази у срце него у трбух; и излази на поље чистећи сва јела.

20. Још рече: Што излази из човјека оно погани човјека;

21. Јер изнутра из срца људскога излазе мисли зле, прелубе, курварства, убиства,
22. Крађе, лакомства, пакости, злоће, лукавство, срамоте, зло око, хуљење на Бога, понос, безумље.
23. Сва ова зла изнутра излазе, и погане човјека.
24. И оставши оданде отиде на крајеве Тирске и Сидонске, и ушавши у кућу шћадияше да нико не чује зањ; и не може се сакрити.
25. Јер чувши зањ жена што у њезиној кћери бијаше дух нечисти, дође и паде к ногама његовима.
26. А жена та бијаше Гркиња родом Сирофинчанка, и мољаше га да истјера ђавола из кћерине.
27. А Исус рече јој: Стани да се најприје дјеца нахране; јер није право узети хљеб од дјеце и бацати псима.
28. А она одговарајући рече му: Да, Господе; али и пси под трпезом једу од мрва дјетинђих.
29. И рече јој: За ту ријеч иди; изиђе ђаво из кћери твоје.
30. И дошавши кући нађе да је ђаво изишао, и кћи лежаше на одру.
31. И опет изиђе Исус из крајева Тирскијех и Сидонскијех и дође на море Галилејско у крајеве Десеотоградске.
32. И доведоше к њему глуха и мутава, и мољашу га да метне нањ руку.
33. И узевши га из народа насамо метну прсте своје у уши његове, и пљунувши дохвати се језика његова;
34. И погледавши на небо удахну, и рече му: Ефата, то јест: отвори се.
35. И одмах му се отворише уши, и раздаријепи се свеца језика његова, и говораше лијепо.

36. И запријети им да никоме не казују; али што им он забрањиваше они још већма разгласивашу.
37. И врло се дивљаху говорећи: Све добро чини; и глухе чини да чују и нијеме да говоре.

Г Л А В А VIII.

У то вријеме, кад бијаше врло много народа и не имадијаху шта јести, дозва Исус ученике своје и рече им:

2. Ђао ми је народа, јер већ три дана стоје код мене и немају ништа јести.
3. И ако их отпустим гладне кућама њиховијем, ослабиће на путу; јер су многи од њих дошли из далека.
4. И одговорише му ученици његови: Откуда ћемо узети хљеба овдје у пустињи да их нахранимо?
5. И запита их: Колико имате хљебова? А они казаше: Седам.
6. И заповједи народу да посједāju по земљи; и узевши онијех седам хљебова и хвалу давши, преломи, и даде ученицима својијем да раздаду; и раздадоше народу.
7. И имаху мало рибица; и њих благословивши рече да и њих раздаду.
8. И једоше, и наситише се, и накупише комада што претече седам котарица.
9. А онијех што су јели бијаше око четири хиљаде. И отпусти их.
10. И одмах уђе у лађу с ученицима својијем, и дође у околне Далманутске.
11. И изиђоше фарисеји, и почеше се препирати с њим, и кушајући га искаху од њега знак с неба.
12. И удахнувши духом својијем рече: За што род овај знак тражи? Зајста вам кажем: не ће се дати роду овоме знак.

13. **И** оставивши их уљезе опет у лађу, и отиде на ону страну.
14. **И** заборавише ученици његови узети хљеба, и немаху са собом у лађи до један хљеб.
15. **И** заповиједаше им говорећи: Гледајте, чувајте се квасца фарисејскога и квасца Иродова.
16. **И** мишљаху један другоме говорећи: *То је* што хљеба немамо.
17. **И** разумјевши Исус рече им: Шта мислите што хљеба немате? Зар још не осјећате, нити разумијете? Зар је још окамењено срце ваше?
18. Очи имате и не видите? уши имате и не чујете? **И** не памтите ли
19. Кад ја пет хљебова преломих на пет хиљада, колико котарица пунијех комада накупиште? Рекоше му: Дванаест.
20. А кад седам на четири хиљаде, колико пунијех котарица накупиште комада? А они рекоше: Седам.
21. **И** рече им: Како не разумијете?
22. **И** дође у Витсаиду; и доведоше к њему слијепа, и мољаху га да га се дотакне.
23. **И** узевши за руку слијепога изведе га на поље из села, и пљунувши му у очи метну руке на њ, и запита га види ли што.
24. **И** погледавши рече: Видим људе гдје иду као дрва.
25. **И** по том опет метну му руке на очи, и рече му да погледа; и испијели се, и виде све лијепо.
26. **И** посла га кући његовој говорећи: **Ни** улази у село, нити казуј коме у селу.
27. **И** изиђе Исус и ученици његови у села Тесаворећи им; Ко говоре људи да сам ја?
28. А они одговорише: Јован крститељ; други: Илџа; а други: који ол пророка.

29. А он им рече: А ви шта мислите ко сам ја? А Петар одговарајући рече му: Ти си Христос.
30. **И** запријети им да ником не казују за њега.
31. **И** поче их учити да сину човјечијему ваља много пострадаати, и да ће га окривити старјешине и главари свештенички и књижевници, и да ће га убити, и трећи дан да ће устати.
32. **И** говораше о том не устручавајући се. **И** Петар узе га и поче га одвраћати.
33. А он обрнувши се и погледавши на ученике своје запријети Петру говорећи: **Иди** од мене сотоно; јер ти не мислиш што је Божије него што је људско.
34. **И** дозвавши народ с ученицима својима рече им: Ко хоће за мном да иде нека се одрече себе и узме крст свој, и за мном иде.
35. Јер ко хоће душу своју да сачува, изгубиће је; а ко изгуби душу своју мене ради и јеванђелија онај ће је сачувати.
36. Јер каква је корист човјеку ако задобије сав свијет а души својој науди?
37. **И**ли какав ће откуп дати човјек за душу своју?
38. Јер ко се постидне мене и грјешном, и син ће се ду овоме прељуботворноме и грјешном, и син ће се човјечиј постидјети њега кад дође у слави оца својега с анђелима светима.

Г Л А В А IX.

И рече им: Заиста вам кажем: имају неки међу овима што стоје овдје који не ће окусити смрти док не виде царство Божије да дође у сили.

3. **И** послѣ шест дана узе Исус Петра и Јакова и Јована и изведе их на гору високу саме; и преобрази се пред њима.

3. **И** хаљине његове постадоше сјајне и врло бијеле као снијег, као што не може бјелиља убијелити на земљи.
4. **И** указа им се **Илија** с **Мојсијем** гдје се разговараху с **Исусом**.
5. **И** **Петар** одговарајући рече **Исусу**: **Рави!** добро нам је овађе бити; и да начинимо три сјенице: теби једну и **Мојсију** једну и **Илији** једну.
6. **Јер** не знадијаше шта говори; **јер** бијаху врло уплашени.
7. **И** постаде облак те их заклони; и дође глас из облака говорећи: **Ово је син мој љубазни; њега послушајте.**
8. **И** у једанпут погледавши никога не видјеше осим **Исуса** сама са собом.
9. **А** кад силажаху с горе запријети им да нико не казују шта су видјели, док син човјечиј не устане из мртвијех.
10. **И** ријеч задржаше у себи питајући један другог: **Шта** то значи устати из мртвијех?
11. **И** питаху га говорећи: **Како** говоре књижевници да **Илија** треба најприје да дође?
12. **А** он одговарајући рече им: **Илија** ће доћи најприје, и уредити све; али и син човјечиј треба да много пострада и да се понизи, као што је писано.
13. **Али** вам кажем да је и **Илија** дошао и учинише с њим шта хтједоше, као што је писано за њега.
14. **И** дошавши к ученицима својим видје народ многи око њих и књижевнике гдје се препиру с њима.
15. **И** одмах видјевши га сав народ уплаши се и притрчавши називаху му **Бога**.
16. **И** упита књижевнике: **Шта** се препирете с њима?

17. **И** одговарајући један од народа рече: **Учитељу!** доведох к теби сина својега у коме је дух нијем.
18. **И** сваки пут кад га ухвати лопи га, и пјену баца, и шкргуће зубима; и суши се. **И** рекох ученицима твојим да га истјерају; и не могоше.
19. **А** он одговарајући му рече: **О** роде невјерни! докле ћу с вама бити? Докле ћу вас трпљети? **Доведите** га к мени.
20. **И** доведоше га к њему; и кад га видје одмах га дух стаде ломити; и панувши на земљу ваљаше се бацајући пјену.
21. **И** упита оца његова: **Колико** има времена како му се то догодило? **А** он рече: **Из** дјетињства;
22. **И** много пута баца га у ватру и у воду да га погуби; него ако што можеш помози нам, смилуј се на нас.
23. **А** **Исус** рече му: **Ако** можеш вјеровати: све је могуће ономе који вјерује.
24. **И** одмах повикавши отац дјетињи са сузама говораше: **Вјерујем, Господе!** помози мојему невјерју.
25. **А** **Исус** видећи да се стјече народ запријети духу нечистоме говорећи му: **Душе** нијеми и глухи! ја ти заповиједам, изиђи из њега и више не улази у њега.
26. **И** повикавши и изломивши га врло изиђе; и учини се као мртав тако да многи говораху: **Умрије.**
27. **А** **Исус** узевши га за руку подиже га; и уста.
28. **И** кад уђе у кућу питаху га ученици његови насамо: **За** што га ми не могосмо истјерати?
29. **И** рече им: **Овај** се род ничим не може истјерати до молитвом и постом.
30. **И** изишавши оданде иђаху кроз **Гамилеју**; и не шћадијаше да ко дозна.

31. Јер учаше ученике своје, и говораше им да ће се син човјечиј предаги у руке људске, и убиће га, и пошто га убију устаће трећи дан.

32. А они не разумијеваху ријечи, и не смједиаху да га запитају.

33. И дође у Капернаум, и кад бјеше у кући запита их: Шта се препирасте путем међу собом?

34. А они мучаху; јер се путем препираше међу собом ко је највећи.

35. И сједавши дозва дванаесторицу и рече им: Који хоће да буде први нека буде од свију најзадњи и свима слуга.

36. И узевши дијете метну га међу њих и заградивши га рече им:

37. Ко једно оваково дијете прими у име моје, мене прима; а ко мене прими, не прима мене него онога који је мене послао.

38. Одговори му Јован говорећи: Учитељу! видјесмо једнога гдје именов твојим изгони ђаволе који не иде за нама; и забранисмо му, јер не иде за нама.

39. А Исус рече: Не браните му; јер нема никога који би именов мојим чудо чинио да може брзо зло говорити за мнош.

40. Јер ко није против вас с вама је.

41. Јер ко вас напоји чашом воде у име моје, за то што сте Христови, заиста вам кажем: не ће му пропасти плата.

42. А који саблазни једнога од ових малијех који вјерују мене, боље би му било да се објеси камен воденични о врату његову и да се баци у море.

43. И ако те рука твоја саблажњава, одсијечи је: боље ти је без руке у живот ући, него ли с обје руке ући у пакао, у огањ вјечни,

45. И ако те нога твоја саблажњава, одсијечи је: боље ти је ући у живот хрому, него ли с двије ноге да те баце у пакао, у огањ вјечни,

46. Гдје прв њихов не умире, и огањ се не гаси.

47. Ако те и око твоје саблажњава, ископај га: боље ти је с једнијем оком ући у царство Божије, него ли с два ока да те баце у пакао огњени,

48. Гдје прв њихов не умире, и огањ се не гаси.

49. Јер ће се сваки огњем посолити, и свака ће се жртва сољу посолити.

50. Добра је со; али ако со буде неслана, чим ће се осолити? Имајте со у себи, и мир имајте међу собом.

Г Л А В А X.

И уставши оданде дође у околине Јудејске преко Јордана, и стече се опет народ к њему; и као што обичај имаше, опет их учаше.

2. И приступивши фарисеји упиташе га кушајући: Може ли човјек пустити жену?

3. А он одговарајући рече им: Шта вам заповиједа Мојсије?

4. А они рекоше: Мојсије допусти да јој се да распусна књига и да се пусти.

5. И одговарајући Исус рече им: По тврђи ваших срца написа вам он заповијест ову.

6. А у почетку створења мужа и жену створио их је Бог.

7. За то остави човјек оца својега и матер и прилијепи се к жени својој,

8. И буду двоје једно тијело. Тако нијесу више двоје него једно тијело.

9. А што је Бог саставио човјек да не раставља.

10. И у кући опет запиташе га за то ученици његови.

11. **И** рече им: Који пусти жену и ожени се другом, чини прељубу на њој.
12. **И** ако жена остави мужа својега и пође за другога, чини прељубу.
13. **И** доношаху к њему дјецу да их се дотакне; а ученици брањаху онима што их доношаху.
14. **А Исус** видјевши расрди се и рече им: **Пустите** дјецу нека долазе к мени, и не браните им; јер је таковијех царство Божије.
15. **Заиста** вам кажем: који не прими царства Божијега као дијете, не ће ући у њега.
16. **И** загрљивши их метну на њих руке те их благослови.
17. **И** кад изиђе на пут, притрча неко, и клекнувши на кољена пред њим питаше га: **Учитељу** благи! шта ми треба чинити да добијем живот вјечни?
18. **А Исус** рече му: **Што** ме зовеш благијем? нико није благ осим једнога Бога.
19. **Заповијести** знаш: не чини прељубе; не убиј; не укради; не свједочи лажно; не чини неправде никоме; поштуј оца својега и матер.
20. **А он** одговарајући рече му: **Учитељу!** све сам ово сачувао од младости своје.
21. **А Исус** погледавши на њ, омиље му, и рече му: **Још** ти једно не достаје: иди продај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш благо на небу; и дођи те хајде за мном узевши крст.
22. **А он** поста зलोвољан од ове ријечи, и отиде жалостан; јер бијаше врло богат.
23. **И** погледавши **Исус** рече ученицима својима: **Како** је тешко богатима ући у царство небеско!
24. **А ученици** се уплашише од ријечи његовијех.
- А Исус** опет одговарајући рече им: **Дјецо!** како је тешко онима који се уздају у своје богатство ући у царство Божије!

25. **Лакше** је камили проћи кроз иглене уши него ли богатоге ући у царство Божије.
26. **А они** се врло дивљаху говорећи у себи: **Ко** се дакле може спасти?
27. **А Исус** погледавши на њих рече: **Људима** је немогуће, али није **Богу**: јер је све могуће **Богу**.
28. **А Петар** му поче говорити: **Ето** ми смо остали сви све, и за тобом идемо.
29. **А Исус** одговарајући рече: **Заиста** вам кажем: нема никога који је оставио кућу, или браћу, или сестре, или оца, или матер, или жену, или дјецу, или земљу, мене ради и јеванђелија ради,
30. **А да** не ће примити сад у ово врејеме сто пута онолико кућа, и браће, и сестара, и отаца, и матера, и дјеце, и земље, у прогоњењу, а на ономе свијету живот вјечни.
31. **Али** ће многи први бити пошљедњи, и пошљедњи први.
32. **А** кад иђаху путем у Јерусалим, **Исус** иђаше пред њима, а они се чуђаху, и за њим иђаху са страхом. **И** узевши опет дванаесторицу поче им казивати шта ће бити од њега:
33. **Ево** идемо у Јерусалим, и син човјечиј предаће се главарима свештеницијем и књижевницима; и осудиће га на смрт, и предаће га незнабошцима;
34. **И** нарукаће му се, и биће га, и поплъуваће га, и убиће га, и трећи дан устаће.
35. **И** пред њега дођоше Јаков и Јован, синови Зеведејеви, говорећи: **Учитељу!** хоћемо да нам учиниш за што ћемо *ше* молити.
36. **А он** им рече: **Што** хоћете да вам учиним?
37. **А они** му рекоше: **Дај** нам да сједемо један с десне стране теби а други с лијеве, у слави твојој.
38. **А Исус** им рече: **Не** знате шта иштете: мо-

жете ли пити чашу коју ја пијем, и крстити се крштењем којим се ја крстим?

39. А они му рекоше: Можемо. А Исус рече им: Чашу дакле коју ја пијем испићете; и крштењем којим се ја крстим крстићете се;

40. Али да сједете с десне стране мени и с lijeве, не могу ја дати него којима је уготовљено.

41. И чувши *шо* десеторица почеше се срдити на Јакова и на Јована.

42. А Исус дозвавши их рече им: Знате да кнезови народни владају народом и поглавари његови управљају њим.

43. Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде већи међу вама, да вам служи.

44. И који хоће први међу вама да буде, да буде свима слуга.

45. Јер син човјечиј није дошао да му служе него да служи, и да да душу своју у откуп за многе.

46. И дођоше у Јерихон. И кад излажаше из Јерихона, он и ученици његови и народ многи, син Тимејев Вартимеј слијепи сјеђаше крај пута и прошапе.

47. И чувши да је то Исус Назарећанин стаде викати и говорити: Сине Давидов Исусе! помиљуј ме!

48. И пријеђаху му многи да уђути, а он још већма викаше: Сине Давидов! помиљуј ме!

49. И ставши Исус рече да га зовну. И зовнуше слијепца говорећи му: Не бој се, устани, зове те. 50. А он збацивши са себе хаљине своје усташе, и дође к Исусу.

51. И одговарајући рече му Исус: Шта ћеш да ти учиним? А слијепи рече му: Равуни! † да прогледам.

52. А Исус рече му: Иди, вјера твоја поможе ти. И одмах прогледа, и отиде путем за Исусом.

Г Л А В А XI.

И кад се приближи к Јерусалиму, к Витфази и Витанији, код горе Маслинске, посла двојицу од ученика својих

2. И рече им: Идите у село што је према вама, и одмах како уђете у њега наћи ћете магаре привезано, на које нико од људи није усједао; одријешите га и доведите.

3. И ако вам ко рече: шта то чините? кажите: треба Господу; и одмах ће га послати амо.

4. А они отидоше, и нађоше магаре привезано код врата на пољу на раскршћу, и одријешеше га.

5. И неки од онијех што стајаху ондаје рекоше им: За што одријешите магаре?

6. А они рекоше им као што им заповједа Исус; и оставише их.

7. И доведоше магаре к Исусу, и метнуше на њ хаљине своје; и усједе на њ.

8. А многи простријеше хаљине своје по путу; а једни резаху грање од дрвета, и простираху по путу.

9. А који иђаху пред њим и за њим, викаху говорећи: Осана! благословен који иде у име Господње!

10. Благословено царство оца нашега Давида, које иде у име Господње! Осана на висини!

11. И уђе Исус у Јерусалим, и у цркву; и промотривши све, кад би у вече, изиђе у Витанију с два наесторицом.

12. И сјутрадан кад изиђоше из Витаније, оградње.

13. И видјевши из далека смокву с лишћем дође не би ли што нашао на њој; и дошавши к њој ништа не нађе осим лишћа; јер још не бјеше врјеме смоквата.

14. И одговарајући Исус рече јој: Да од сад од

тебенико не једе рода до вијека. **И** слушаху ученици његови.

15. **И** дођоше опет у Јерусалим; и ушавши **Исус** у цркву стаде изгонити оне који продаваху и куповаху по цркви; и испремета грпезе онијех што мијењаху новце, и клупе онијех што продаваху голу-бове.

16. **И** не дадијаше да ко пронесе суда кроз цркву.

17. **И** учаше говорити им: Није ли писано: Дом мој нека се зове дом молитве свима народима? **А** ви начинисте од њега хајдучку пећину.

18. **И** чуше књижевници и главари свештенички, и тражаху како би га погубили; јер га се бојаху; јер се сав народ чуђаше науци његовој.

19. **И** кад би у вече изиђе на поље из града.

20. **И** у јутру пролазећи видјеше смокву гдје се посушила из коријена.

21. **И** опоменувши се Петар рече му: Рави! гле, смоква што си је проклео посушила се.

22. **И** одговарајући **Исус** рече им:

23. Имајте вјеру Божију; јер вам заиста кажем: ако ко рече гори овој: дигни се и баци се у море, и не посумња у срцу својему, него узвјерује да ће бити као што говори: биће му штогод рече.

24. За то вам кажем: све што иштете у својој молитви вјерујте да ћете примити; и биће вам.

25. **И** кад стојите на молитви, праштајте ако што имате на кога: да и отац ваш који је на небесима опрости вама погрјешке ваше.

26. Ако ли пак ви не опраштате, ни отац ваш који је на небесима не ће опростити вама погрјешка вашијех.

27. **И** дођоше опет у Јерусалим; и кад хођаше по цркви дођоше к њему главари свештенички и књижевници и старјешине,

28. **И** рекоше му: Каквом власти то чиниш? **И** ко ти даде власт ту, да то чиниш?

29. **А Исус** одговарајући рече им: **И** ја ћу вас да упитам једну ријеч, и одговорите ми; па ћу вам казати каквом власти ово чиним.

30. Крштење Јованово или би с неба или од људи? одговорите ми.

31. **И** мишљаху у себи говорити: Ако речемо: с неба; рећи ће: за што му дакле не вјеровасте?

32. Ако ли речемо: од људи; бојимо се народа; јер сви мишљаху за Јована да заиста пророк бјеше.

33. **И** одговарајући рекоше **Исусу**: Не знамо. **И Исус** одговарајући рече њима: Ни ја вама не ћу казати каквом власти ово чиним.

Г Л А В А XII.

И поче им говорити у причама: Посади човјек виноград, и ограда плотом, и ископа пивницу, и начини кулу, и даде га виноградарима, па отиде.

2. **И** кад дође вријеме, посла к виноградарима слугу да прими од виноградара од рода виноградскога.

3. **А** они ухвативши слугу избише га, и послаше празна.

4. **И** опет посла к њима другога слугу; и онога бише камењем, и разбише му главу, и послаше га срамотна.

5. **И** опет посла другога; и онога убише; и многе друге, једне избише а једне побише.

6. Још дакле имаше јединога својега милог сина, посла и њега најпоследње к њима говорити: **По-**стидјеће се сина мојега.

7. **А** виноградари рекоше у себи: **Ово** је наш љедник, ходите да га убијемо, и нама ће остати очевина његова.

8. **И** ухватише га, и убише, и избацише га на поље из винограда.
9. Шта ће дакле учинити господар од винограда? Доћи ће и погубиће виноградаре, и даће виноград другима.
10. Зар нијесте читали у писму ово: камен који одбацише задари, онај поста глава од угла;
11. То би од Господа и дивно је у вашијем очима?
12. **И** гледаху да га ухвате, али се побојаше народа; јер разумјеше да за њих говори причу; и оставивши га отидоше.
13. **И** послаше к њему неке од фарисеја и Иродоца да би га ухватили у ријечи.
14. А они дошавши рекоше му: Учитељу! знамо да си истинит, и да не мариш ни за кога; јер не гледаш ко је ко, него заиста путу Божијему учиш; треба ли ћесару давати харач или не? Хоћемо ли дати или да не дамо?
15. А он знајући њихово лицемерје рече им: Што ме кушате? Донесите ми новац да видим.
16. А они донесоше. **И** рече им: Чиј је образ овај и натпис? А они му рекоше: Ћесарев.
17. **И** одговарајући Исус рече им: Подајте ћесару ћесару, и Божије Богу. **И** чуднише му се.
18. **И** дођоше к њему садужеји који кажу да нема васкрсенија, и запиташе га говорећи:
19. Учитељу! Мојсије нам написа: ако коме брат умре и остави жену а дјеце не остави, да брат његов узме жену његову и да подигне сјеме брату својему.
20. Седам браће бјеше: и први узе жену, и умрије је без порода.
21. **И** други узе је, и умрије, и ни он не остави порода; тако и трећи.

22. **И** узеше је седморица, и не оставише порода. А послје свију умрије и жена.
23. **О** васкрсенију дакле кад устану кога ће од њих бити жена? јер је за седморицом била.
24. **И** одговарајући Исус рече им: За то ли се ви варате што не знате писма ни силе Божије?
25. Јер кад из мртвијех устану, нити ће се жени ни удавати, него су као анђели на небесима.
26. А за мртве да устају нијесте ли читали у књигама Мојсијевијем како му рече Бог код купине говорећи: ја сам Бог Аврамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев?
27. Није Бог мртвијех, него Бог живијех. Ви се дакле врло варате.
28. **И** приступи један од књижевника који их слушаше како се препиру, и видије да им добро одговара, и запита га: Која је прва заповијест од свију?
29. А Исус одговори му: Прва је заповијест од свију: чуј Израилу, Господ је Бог наш Господ а једини;
30. **И** љуби Господа Бога својега свијем срцем својијем и свом душом својом и свијем умом својијем и свом снагом својом. Ово је прва заповијест.
31. **И** друга је као и ова: љуби ближњега својега као самога себе. Друге заповијести веће од ових не ма.
32. **И** рече му књижевник: Добро, учитељу! прво си казао да је један Бог, и нема другога осим њега;
33. **И** љубити га свијем срцем и свијем разумом и свом душом и свом снагом, и љубити ближњега као самога себе, веће је од свију жргава и прилога.
34. А Исус видјевши како паметно одговори рече му: Нијеси далеко од царства Божијега. **И** нико више не смијаше да га запита.

35. **И** одговори **Исус** и рече учећи у цркви: Како говоре књижевници да је **Христос** син **Давидов**?

36. **Јер** сам **Давид** каза **Духом** светијем: рече **Господ** **Господу** мојему: сједи мени с десне стране, док положим непријатеље твоје подножје ногама твојима.

37. Сам **дакле** **Давид** назива га **Господом**, и отку- даму је син? **И** многи народ слушаше га с радошћу.

38. **И** говораше им у науци својој: Чувајте се књижевника који иду у дугачкијем хаљинама, и траже да им се клања по улицама,

39. **И** привијех мјеста по зборницама, и зачела на гозбама.

40. Ови што једу куће удовичке, и лажно се моле **Богу** дуго, биће још већма осуђени.

41. **И** сједавши **Исус** према **Божјијој** хазни гледаше како народ меће новце у **Божју** хазну. **И** многи богати метаху много.

42. **И** дошавши једна сиромашна удовица метну двије лепте, које чини један кодрант.

43. **И** дозавши ученике своје рече им: **Заиста** вам кажем: ова сиромашна удовица метну више од свију који мећу у **Божју** хазну.

44. **Јер** сви метнуше од сувишка својега; а она од сиротиње своје метну све што имаше, сву хра- ну своју.

Г Л А В А XIII.

И кад излажаше из цркве рече му један од ученика његовијех: Учитељу! где какво је камење, и каква грађевина!

2. **И** одговарајући **Исус** рече му: Видиш ли ове велике грађевине? ни камен на камену не ће овдје остати који се не ће разметнути.

3. **И** кад сјеђаше на гори **Маслинској** према црк-

ви, питаху га сама **Петар** и **Јаков** и **Јован** и **Ан- дрија**:

4. Кажи нам кад ће то бити? и какав ће знак бити кад ће се то све свршити?

5. **А Исус** одговарајући им поче говорити: Чувајте се да вас ко не превари.

6. **Јер** ће многи доћи на моје име говорећи: ја сам; и многе ће преварити.

7. **А** кад чујете ратове и гласове о ратовима, не плашите се; **јер** треба да то буде; али *што* још није пошледак.

8. **Устаће** народ на народ и царство на царство; и земља ће се трести по свијету; и биће глади и буне. **То** је почетак страдању.

9. **А** ви се чувајте; **јер** ће вас предавати у судове и по зборницама биће вас, и пред краљеве и цареве изводиће вас мене ради за свједочанство њима.

10. **И** у свима народима треба да се најприје проповједи јеванђелије.

11. **А** кад вас поведу да предају, не брините се непријед шта ћете говорити, нити мислите; него што вам се да у онај час оно говорите: **јер** ви не ћете говорити него **Дух** свети.

12. **А** предаће брат брата на смрт и отац сина, и устаће дјеца на родитеље и побиће их.

13. **И** сви ће омрзнути на вас имена мојега ради. **Али** који претрпи до краја благо њему.

14. **А** кад видите мрзост опушења, за коју говори пророк **Данило**, да стоји гдје не треба (који чита да разумије); тада који буду у **Јудеји** нека бјеже у горе;

15. **И** који буде на крову да не силази у кућу, нити да улази да узме што из куће своје;

16. **И** који буде у пољу да се не враћа натраг да узме хаљину своју.

17. Али тешко трудницама и дојлицама у те дане!
18. Него се молити Богу да не буде бјежан ваша у зиму.
19. Јер ће у дане те бити невоља какова није била од почетка створења које је Бог створио до сад, и не ће ни бити.
20. И да Господ не скрати дане нико не би остао; али избранијех ради, које избра, скратио је дане.
21. Тада ако вам ко рече: ево овдје је Христос; или: ено ондје; не вјерујте.
22. Јер ће изићи лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и избране.
23. Али ви се чувајте: ето вам све казах напријед.
24. Али у те дане, послије те невоље, сунце ће помрчати, и мјесец своју свјетлост изгубити.
25. И звијезде ће спадати с неба и силе небеске покренути се.
26. И тада ће угледати сина човјечијега гдје иде на облацима са силом и славом великом.
27. И тада ће послати анђеле своје и сабраће избране своје од четири вјетра, од краја земље до краја неба.
28. А од смокве научите се причи: кад се већ њезина грана помлади и стане листати, знате да је близу љето.
29. Тако и ви кад видите ово да се збива, знајте да је близу код врата.
30. Заиста вам кажем да овај нараштај не ће проћи док се ово све не збуде.
31. Небо и земља проћи ће, али ријечи моје не ће проћи.
32. А о дану томе или о часу нико не зна, ни анђели који су на небесима, ни син, до отац.

33. Пазите, стражите и молити се Богу; јер не знате кад ће вријеме настати.
34. Као што човјек одлазећи остави кућу своју, и да слугама својима власт и свакоме свој посао; и вратару заповједи да стражи.
35. Стражите дакле; јер не знате кад ће доћи господар од куће, или у вече или у поноћи или у пијетле или у јутру;
36. Да не дође изненада и да вас не нађе а ви спавате.
37. А што вам кажем, свима кажем: стражите.

Г Л А В А XIV.

Бијаху пак још два дана до пасхе и до дана пријеснијех хљебова; и тражаху главари свештенички и књижевници како би га из пријеваре ухватили и убили.

2. Али говораху: Не о празнику, да се не би народ побунио.
3. И кад бијаше он у Витанији у кући Симона гувавога и сјеђаше за трпезом, дође жена са скленицом многоцјенога мира чистога нардова, и разбивши скленицу љеваше му на главу.
4. А неки се срђаху говорећи: За што се то миро просипа тако?
5. Јер се могаше зањ узети више од триста гроша и даги сиромасима. И викаху на њу.
6. А Исус рече: Оставите је; шта јој сметате? она учини добро дјело на мени.
7. Јер сиромаше имаге свагда са собом, и кад год хоћете можете им добро чинити; а мене немаге свагда.
8. Она што може, учини: она помаза напријед твијело моје за упок.
9. Заиста вам кажем: гдје се год успроповиједа

јеванђелије ово по свему свијету, казаће се и то за спомен њезин.

10. **И** Јуда Искариотски, један од дванаесторице, отиде ка главарима свештеничкијем да им га изда.

11. **А** они чувши обрадоваше се, и обрекоше му новце дати: и тражаше згоду да га изда.

12. **И** у први дан пријеснијех хљебова, кад клаху пасху, рекоше му ученици његови: Гдје ћеш да идемо да ти зготовимо пасху да једеш?

13. **И** посла двојицу од ученика својијех и рече им: Идите у град, и срешће вас човјек који носи воду у крчагу; идите за њим,

14. **И** гдје уђе кажите господару од оне куће: учитељ вели: гдје је гостионица гдје ћу јести пасху с ученицима својијем?

15. **И** он ће вам показати велику собу прострату готову: ондје нам зготовите.

16. **И** изиђоше ученици његови, и дођоше у град, и нађоше као што им каза, и уготовише пасху.

17. **И** кад би у вече, дође са дванаесторицом.

18. **И** кад сјеђаху за трпезом и јеђаху рече **Исус**: Заиста вам кажем: један од вас, који једе са мном, издаће ме.

19. **А** они се забринуше, и стадоше говорити један за другијем: Да не ја? и други: Да не ја?

20. **А** он одговарајући рече им: Један од дванаесторице који умочи са мном у здјелу.

21. **Син** човјечиј дакле иде као што је писано за њега; али тешко ономе човјеку који изда сина човјечијега; боље би му било да се није родио онај човјек.

22. **И** кад јеђаху узео **Исус** хљеб и благословиши преломи га, и даде им, и рече: Узмите, једите; ово је тијело моје.

23. **И** узео чашу и давши хвалу даде им, и пише из ње сви.

24. **И** рече им: Ово је крв моја новог завјета које се пролити за многе.

25. Заиста вам кажем: више не ћу пити од рода виноградскога до онога дана кад ћу га пити новог у царству Божијему.

26. **И** отпојавши хвалу изиђоше на гору Маслинску.

27. **И** рече им **Исус**: Сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ; јер је писано: ударићу пастира и овце ће се разбјећи.

28. **Али** по васкрсенију својему ја идем пред вама у Галилеју.

29. **А** Петар му рече: Ако се и сви саблазне, али ја не ћу.

30. **И** рече му **Исус**: Заиста ти кажем: ноћас док двапут пијетао не запијева три пута ћеш ме се одрећи.

31. **А** он још већма говораше: Да бих знао с тобом и умријети не ћу те се одрећи. Тако и сви говораху.

32. **И** дођоше у село које се зове Гетсиманија, и рече ученицима својијем: Сједите овдје док ја идем да се помолим Богу.

33. **И** узео са собом Петра и Јакова и Јована, и забрину се и поче тужити.

34. **И** рече им: Жалосна је душа моја до смрти; почекајте овдје, и стражите.

35. **И** отишавши мало паде на земљу, и мољаше се да би га мимоишао час ако је могуће.

36. **И** говораше: Ава оче! све је могуће теби; пронеси чашу ову мимо мене; али опет не како ја хоћу него како ти.

37. **И** дође и нађе их гдје спавају, и рече Петру:

Симоне! Зар спаваш? Не може ли једнога часа постражити?

38. Стражите и молите се Богу да не паднете у напаст; јер је Дух срчан али је тијело слабо.

39. И опет отишавши помоли се Богу оне исте ријечи говорећи.

40. И вративши се нађе их опет гдје спавају; јер им бијаху очи отежале; и не знадијаху шта би му одговорили.

41. И дође трећи пут, и рече им: Једнако спавајте и почивајте; доста је; дође час; ево се предаје син човјечиј у руке грјешницима.

42. Устаните да идемо; ево издајник се мој приближи.

43. И одмах док он још говораше, дође Јуда, један од дванаесторице, и с њим људи многи с ножевима и с кољем од главара свештеничкијех и од књижевника и старјешина.

44. А издајник његов даде им знак говорећи: Кога ја цјеливам онај је; држите га, и водите га чувајући.

45. И дошавши одмах приступи к њему, и рече: Рави! рави! и цјелива га.

46. А они метнуше руке своје на њ и ухватише га. 47. А један од онијех што стајаху ондје извади нож те удари слугу поглавара свештеничкога, и одсијече му ухо.

48. И одговарајући Исус рече им: Као на хајдука изишли сте с ножевима и с кољем да ме ухватите, 49. А сваки дан сам био код вас у цркви и учио, и не ухватисте ме. Али да се збуде писмо.

50. И оставивши га *ученици* сви побјегоше.

51. И за њим иђаше некакав младић огрнут платном по голу тијелу; и ухватише онога младића.

52. А он оставивши платно го побјеже од њих.

53. И доведоше Исуса к поглавару свештеничком; и стекоше се к њему сви главари свештенички и књижевници и старјешине.

54. И Петар иде за њим из далека до у двор поглавара свештеничкога, и сјеђаше са слугама, и гријаше се код огња.

55. А главари свештенички и сва скупштина тражаху на Исуса свједочанства да га убију; и не нађоше;

56. Јер многи свједоцаху лажно на њега и свједочанства не бијаху једнака.

57. И једни оставши свједоцаху на њега лажно говорећи:

58. Ми смо чули гдје он говори: ја ћу развалити ову цркву која је рукама начињена, и за три дана начинићу другу која не ће бити рукама начињена.

59. И ни ово свједочанство њихово не бијаше једнако.

60. И оставши поглавар свештенички на сриједу запита Исуса говорећи: Зар ништа не одговараш што ови на тебе свједоче?

61. А он мучаше и ништа не одговараше. Опет поглавар свештенички запита и рече му: Јеси ли ти Христос, син благословенога?

62. А Исус рече: Јесам; и владјете сина човјечијега гдје сједи с десне стране силе и иде на облацима небескијем.

63. А поглавар свештенички раздрије своје хаљине, и рече: Шта нам требају више свједоци?

64. Чусте хулу на Бога; шта мислите? А они сви казаше да је заслужио смрт.

65. И почеше једни пљувати на њ, и покривати му лице, и ћушати га, и говорити му: Прореци; и слуге га бијаху по образима.

66. **И** кад бијаше Петар доље на двору, дође једна од слушкиња поглавара свештеничкога,
67. **И** видјевши Петра гдје се грије погледа на њ и рече: **И** ти си био с **Исусом** Назарећанином.
68. **А** он се одрече говорећи: Не знам нити разумијем шта ти говориш. **И** изиђе на поље пред двор: и пијетао зајева.
69. **И** опет кад га видје слушкиња, поче говорити онима што стајаху ондје: Овај је од њих.
70. **А** он се опет одрицаше. **И** мало за тијем опет они што стајаху ондје рекоше Петру: Ва истину си од њих; јер си Галилејац, и говор ти је онаков.
71. **А** он се поче кleti и преклињати: Не знам тога човјека за кога ви говорите.
72. **И** други пут зајева пијетао. **И** опомену се Петар ријечи што му рече **Исус**: Док пијетао два пут не зајева одрећи ћеш ме се трипут. **И** стаде плакати.
- Г Л А В А XV.**
- И** одмах у јутру учинише вијећу главари свештенички са старјешинама и књижевницима, и сав сабор, и свезавши **Исуса** одведоше га и предадоше **Пилату**.
2. **И** упита га **Пилат**: Јеси ли ти цар **Јудејски**? **А** он одговарајући рече му: **Т**и кажеш.
3. **И** тужаху га главари свештенички врло.
4. **А** **Пилат** опет упита га говорећи: Зар ништа не одговараш? Гледај шта свједоче на тебе.
5. **А**ли **Исус** више не одговори ништа тако да се дивљаше **Пилат**.
6. **А** о сваком празнику пушташе им по једнога сужња кога искаху.
7. **А** бијаше један затворен, по имену **Варава**, са својим другарима који су у буну учинили крв.

8. **И** повикавши народ стаде искати што им свагда чинјаше.
9. **А** **Пилат** им одговори говорећи: Хоћете ли да вам пустим цара **Јудејскога**?
10. Јер знадијаше да су га из зависти предали главари свештенички.
11. **А**ли главари свештенички договореше народ боље **Вараву** да *ишпу* да им пусти.
12. **А** **Пилат** опет одговарајући рече им: **А** шта хоћете да чиним с тијем што га зовете царем **Јудејским**?
13. **А** они опет повикаше: **Распни** га.
14. **А** **Пилат** им рече: **А** какво је зло учинио? **А** они иза гласа вицаху: **Распни** га.
15. **А** **Пилат** желећи угодити народу пусти им **Вараву**, а **Исуса** шибавши предаде да га разапну.
16. **А** војници га одведоше у судницу, и сазваше сву чету војника,
17. **И** обукоше му скерлетну кабаницу, и оплетавши вијенац од трња метнуше на њ.
18. **И** почеше му називати **Бога** говорећи: **Помоз** Бог, царе **Јудејски**!
19. **И** бијаху га по глави трском, и пљуваху на њ, и падајући на кољена поклањаху му се.
20. **И** кад му се наругаше, свукоше с њега скерлетну кабаницу, и обукоше га у његове хаљине и изведоше га да га разапну.
21. **И** нађераше некога **Симона** из **Кирине**, оца **Александрова** и **Руфова**, који иђаше из поља, да му понесе крст.
22. **И** доведоше га на мјесто **Голгогу**, које ће рећи: коштурница.
23. **И** даваху му да пије вино са смирном, а он не узе.
24. **И** кад га разапеше, раздијелише хаљине његове бацајући коцке за њих ко ће шта узети.

25. А бијаше сахат трећи кад га разапеше.
26. И бијаше написан његове кривиче написан: Цар Јудејски.
27. И с њим распеше два хајдука, једнога с десне а једнога с лијеве стране њему.
28. И изврши се писмо које говори: И метнуше га међу злочинце.
29. И који пролажаху хуљаху на њ машући главами својима и говорећи: Аха! ти што цркву разваљујеш и за три дана начињаш!
30. Помози сам себи и сиђи с крста.
31. Тако и главари свештенички с књижевницима ругаху се говорећи један другоме: Другима поможе, а себи не може помоћи.
32. Христос цар Израилев нека сиђе сад с крста да видимо, па ћемо му вјеровати. И они што бијашу с њим разапети ругаху му се.
33. А у шестоме сахату би тама по свој земљи до сахата деветога.
34. И у деветоме сахату повика Исус иза гласа говорећи: Елои! Елои! лама савахтани? које значи: Боже мој! Боже мој! за што си ме оставио?
35. И неки од онијех што стајаху онајје чувши што говораху: Ено зове Илију.
36. А један отрча те напуни сунђер оцта, па натакнувши на трску појаше га говорећи: Станите да видимо хоће ли доћи Илија да га скине.
37. А Исус повика иза гласа, и издахну.
38. И завјес црквени раздрије се на двоје с врха до на дно.
39. А кад видје капетан који стајаше према њему да с таком виком издахну, рече: Заиста човјек овај син Божиј бјеше.
40. А бијашу и жене које гледаху из далека, међу којима бјеше и Марија Магдалина и Марија Јакова малага и Јосије мати, и Соломија,

41. Које иђаху за њим и кад бјеше у Галилеји, и службаху му; и друге многе које бијашу дошле с њим у Јерусалим.
42. И кад би у вече (јер бијаше петак, то јест уочи суботе),
43. Дође Јосиф из Ариматеје, поштен савјетник, који и сам царства Божијега чекаше, и усуди се те уђе к Пилату и заиска тијело Исусово.
44. А Пилат се зачуди да је већ умрљо; и дозвавши капетана запита га: Јели давно умрљо? —
45. И дознавши од капетана, даде тијело Јосифу.
46. И купивши платно, и скинувши га, обави платном, и метну га у гроб који бјеше исјечен у камену, и навали камен на врата од гроба.
47. А Марија Магдалина и Марија Јосијина гледаху гаје га метаху.

Г Л А В А XVI.

- И пошто прође субота, Марија Магдалина и Марија Јаковљева и Соломија купише мириса да дођу и да помажу Исуса.
2. И врло рано у први дан недјеље дођоше на гроб око сунчаног рођаја.
3. И говораху међу собом: Ко ће нам одвалити камен од врата гробнијех?
4. И погледавши видјеше да камен бјеше одваљен: јер бјеше врло велики.
5. И ушавши у гроб видјеше младића обучена у бијелу хаљину гдје сједи с десне стране; и уплашише се.
6. А он им рече: Не плашите се, Исуса тражите Назарећанина распетог; уста, није овај, ево мјесто гдје га метнуше.
7. Него идите кажите ученицима његовијем и Пе-

тру да пред вама отиде у Гамилеју: тамо ћете га видјети, као што вам рече.

8. **И** изишавши побјегоше од гроба; јер их ухвати дрхат и страх; и никоме ништа не казаше, јер се бојаху.

9. **А** Исус оставши рано у први дан недјеље јави се најприје Марији Магдалини, из које је исте-рао седам ђавола.

10. **А** она отиде те јави онима што су били с њим, који плакаху и ридаху.

11. **И** они чувши да је жив и да га је она видјела не вјероваше.

12. **А** по том јави се на путу двојици од њих у другојме обличју, кад су ишли у село.

13. **И** они отишавши јавише осталима; и ни њима не вјероваше.

14. **А** најпоследње јави се кад њих једанаесторица бијаху за трпезом, и прекори их за њихово невјерје и тврђу срца што не вјероваше онима који су га видјели да је устао;

15. **И** рече им: **И**дите по свему свијету и проповједите јеванђелије свакоме створењу.

16. **Који** узвјерује и покрсти се, спашће се; а **ко** не вјерује, осудиће се.

17. **А** знаци онима који вјерују биће ови: именованијем изгониће ђаволе; говориће новијем језицима;

18. **Узимаће** змије у *руке*; ако и смртно што попију, не ће им наудити; на болеснике метаће руке, и оздрављаће.

19. **А** Господ пошто им изговори узе се на небо, и сједе Богу с десне стране.

20. **А** они изиђоше и проповиједаше свуда, и Господ их потпомага, и ријеч потврђива знацима који су се по том показивали. **Амин.**

СВЕТО ЈЕВАНЂЕЛИЈЕ

П О

Л У Ц И.

Г Л А В А I.

Будући да многи почеше описивати догађаје који се испунише међу нама,

2. **Као** што нам предаше који испрва сами видјеше и слуге ријечи бише:

3. **Намислих** и ја, испитавши све од почетка, по реду писати теби, честити Теофиле,

4. **Да** познаш темељ онијех ријечи којима си се научио.

5. **У** вријеме **И**рода цара Јудејскога бијаше неки свештеник од реда Авијна, по имену Зарија, и жена његова од племена Аронова, по имену Јелисавета. 6. **А** бијаху обоје праведни пред Богом, и живљаху у свему по заповијестима и уредбама Господњим без мане.

7. **И** не имадијаху дјеце; јер Јелисавета бјеше нероткиња, и бијаху обоје већ стари.

8. **И** догоди се, кад он служаше по своме реду пред Богом,

9. **Да** по обичају свештенства дође на њега да изиђе у цркву Господњу да кади.

10. **И** све мноштво народа бијаше на пољу и мољаше се Богу у вријеме кађења.

11. **А** њему се показа анђео Господњи који стајаше с десне стране олтара кадионога.